

20è Diumenge després de Pentecosta
Ordre del culte del 06/10/24

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne: *Crea en mi, Senyor i Pare* (253 CG)

Música: David Vidal; Lletra: William Whitfield

Crida a la lloança: Salm 26

Himne: *Hem de predicar* (263 CG)

Música: Josep Laporta; Lletra: Benjamí Planes

Lectures bíbliques:

Job 1, 1; 2, 1-10

Hebreus 1, 1-4; 2, 5-12

Himne: *Senyor, sota la guia* (52 CG)

Música: Friedrich Silcher; Lletra: Àngel Cortés

Proclamació de la Paraula: *Emocions primàries*

Lectura de l'evangeli: Mc. 10,13-16

Pregària per a la il·luminació

Interludi Musical

Resposta a la Paraula

Himne: *Vós sou la força*

Música: Tradicional irlandesa; Adapt.: Elies Cortés; Lletra: Judit Pallàs

Vida comunitària:

Ofrenes

(Interludi)

Anuncis

Himne: *Belles paraules de vida* (268 CG)

Música: Philip P. Bliss; Lletra: Narcís de Batlle

Benedicció

Postludi

Litúrgia: Àlicia Pallàs
Proclamació de la Paraula: Elies Cortés
Música: David Melenchón
Lectures: Oriol Berlanga
Diaques: Lluïsa Braña i Sergi Díaz
Butlletí: Rubén Pallàs
Retransmissió: Jordi Pérez, Anna Guinot

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Banco Santander: ES10 0049 4700 3523 1697 4367

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1948 de 6 d'octubre de 2024

Sobre la Llibertat Segona Part

En un butlletí anterior es va desenvolupar, dins la filosofia política, els conceptes de llibertat negativa i llibertat positiva. La llibertat negativa es defineix com el que puc fer sense transgredir les normes ni les lleis. El concepte de llibertat positiva tracta de com gestiono la meua llibertat sabent que l'individu consta de dues ànimes: el món racional i el món sensible. I el coneixement ens allibera, en ampliar les nostres possibilitats d'elecció però també en estalviar-nos la frustració d'intentar l'impossible.

Però la pregunta que sorgeix és: què passa quan no tenim el coneixement suficient per escollir amb criteri? La ignorància limita la nostra llibertat. No sempre sabem el que hem de fer. Erich Fromm va escriure un interessant llibre: "Por a la llibertat" en el que exposa l'angoixa que pot sentir una persona quan ha de gestionar la seva llibertat.

És evident que per poder ser lliure cal tenir coneixement. El no saber ens impedeix ser lliures. Jesús ens ho remarca "conexereu la veritat, i la veritat us farà lliures." Joan 8:32

Algunes persones, en un moment de la vida en què han de prendre decisions importants o es troben en un punt de la vida on no saben quin camí agafar, recorren a la quiromància en l'esperança que, si endevinen el futur, podran decidir el present. Altres persones acudeixen a la Bíblia i l'obren aleatòriament amb l'esperança que el text que trobaran serà la resposta que necessiten. No podem utilitzar la Bíblia com si fos un llibre màgic o esotèric en el qual podem acudir perquè ens indiqui les decisions que hem de prendre. La Bíblia és un llibre que ha d'inspirar la nostra vida, però no és un llibre esotèric.

Però, també hi ha el cas que, tot i sabent les conseqüències, prenen decisions contràries al que saben i al seu criteri. Un exemple clar és el tabac. Tots sabem els riscos del tabaquisme, tots sabem que no té cap benefici i tots sabem de la dificultat que comporta deixar el tabac. Tot i això, veig adolescents que s'inicien en el tabac. I jo em pregunto: ¿quines són aquestes forces ocultes que els fa creure que l'elecció per l'addicció al tabac és un acte de lliure albir?

La pubertat és una època de confusió. És el descobriment del jo, de la pròpia identitat. No és estrany que aquesta època es caracteritzi per un esperit inestable i a la vegada gregari. Busquen els seus referents, moltes vegades en contraposició als referents dels pares. Es mimetitzen entre ells. És cert que hi ha diferents tendències, diferents maneres

de vestir, diferents estils de música, diferents estètiques, però és inusual que un adolescent no s'identifiqui amb cap d'elles. Aquesta recerca de referents pot explicar l'èxit dels *influencers* que els porta a seguir en les xarxes socials a persones que intenten influir en el camp de la moda, l'estètica, la música i també en el camp de la ideologia divulgant als seus seguidors una suposada veritat que de vegades no és ni honesta ni vertadera; és pura manipulació. Les opinions i missatges dels *influencers* ideològics generalment no se sustenten ni en la veracitat i honestat de les seves afirmacions sinó que diuen el que li reportarà més beneficis o seguidors de manera que es produeix una simbiosi entre el que ha de dir *l'influencer* i el que volen sentir els seus seguidors. Sovint, aquests *influencers* estan subvencionats per poders fàctics per tal que, amb hàbils argumentacions, convencin l'auditori d'alguna idea o ideologia convertint-se de facto en els nous sofistes.

Entre els grups d'adolescents que pertanyen a diferents estètiques, són habituals els conflictes i les crítiques entre ells. Salvant les distàncies, em recorda els conflictes nacionalistes que es viuen arreu del món. L'adolescent que no s'identifica en cap d'aquests estàndards és titllat de friqui i és rebutjat pel grup- Potser aquí comença la xenofòbia?-. Tenim tendències a crear tribus i el que no s'hi adapta és rebutjat.

Vivim en una societat on no s'admet la llibertat de ser diferent? Som una societat que imposa un cert model cultural, tradicional i religiós?

Un cas paradigmàtic és el nacionalisme religiós. No em refereixo al nacionalisme religiós que es basa en la persecució dels infidels, sinó a un que es produeix quan s'identifica l'estat amb la religió. Em vaig sentir contrariat quan, arran dels atemptats de 17 d'agost de 2017 a Barcelona, es va celebrar una missa, oficiada pel Cardenal Omella, per les víctimes dels atemptats terroristes a basílica de la Sagrada Família. Al meu entendre, crec que va ser una imposició *que tothom va trobar normal*, però que no té res de normal. El més correcte haguera estat fer un acte laic per tal de respectar les creences o no creences de cada víctima. ¿Us imagineu que un atemptat en un país musulmà s'haguera fet un culte musulmà presidit per l'imam a víctimes cristianes, agnòstiques o atees? Un altre exemple: afirmar, en l'acte on es va donar la medalla d'or de Catalunya al Monestir de Montserrat, que el monestir és la principal icona de la identificació del poble català és ignorar una part de la ciutadania de Catalunya. Afirmary, com va dir el president Pujol, que *Catalunya serà cristiana o no serà*, és identificar nacionalitat i religió. Són imposicions que ignoren les diferències i, per tant, laminen el respecte i la llibertat de cada individu mereix.

Existeix un nacionalisme que basa la seva existència en la identificació en la nació, que podríem qualificar de positiu perquè es basa en l'existència d'una sòlida identitat cultural comuna en un grup de persones que se senten unides per aquests valors culturals que comparteixen. Aquest conjunt de costums, valors i llengua donen un sentiment de seguretat i un cert sentit a la vida a cada individu, sempre que aquest s'acomodi als cànons ètics i estètics del grup tribal on viu. Però no oblidem que tot nacionalisme té la tendència a la uniformitat i, per tant, exigeix que l'individu forà que s'integra en aquest grup tribal, renunciï al seu propi criteri, cultura i costums, i en fer-ho renuncia al seu jo i, per tant, a la seva llibertat.

L'actitud d'uniformar la comunitat sota els mateixos costums, valors culturals i socials, llengua i religió per una majoria, representa el desig de diluir les minories assimilant-les a la majoria, és a dir, intentar que abandonin alguns trets ètics, estètics, culturals, religiosos o tradicionals del seu grup. Això tan sols és un reflex de la por i d'una certa incapacitat de les majories per a conuiu amb les diferències. Davant de conflictes de caràcter cultural he sentit la famosa frase pronunciada per les majories que demanen *accentuar el que uneix per sobre de les diferències*. Aquesta frase amaga un dels nacionalismes més perversos, ja que d'una forma amable, subtil i conciliadora pretén que les minories s'integrin dins la cultura majoritària, i d'aquesta manera, el vell lema republicà de "llibertat, igualtat, fraternitat" es converteix en el nou lema "assimilació, uniformitat, llibertat" en aquest mateix ordre.

Em segueixo preguntant: què vol dir ser lliure i com podem ser lliures?

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a l'adreça a al web de l'església: www.esglesiatallers.org

CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana hem tingut dies de calor, dies de fresqueta, nits de pluja, la gent que passa pel "Chiringuito" demana roba d'abric, mantes, motxilles, però, sobretot, mitjons. Han de ser nous, encara que senzills i per aixó farem una compra. Si veiem avui al Wolfgang, segurament aprofitarem i passarem pel super. Quanta necessitat hi ha!!!! Gràcies a tots i totes vosaltres!!!! No deixem de pregar pel Wolfgang, la Maria i tot l'equip que ajuda i també per cada persona que passa per allà.

AGENDA

- Del 9 al 11 d'octubre, la nostra pastora estarà a Atenes participant d'una trobada d'Eurodiaconia.
- El diumenge 13 d'octubre tindrem la visita del pastor Ulrich Weinhold, actual president de la CEPPLA, que ens oferirà un tastet del seu treball amb les protestants del sud d'Europa.
- El dissabte 26 d'octubre, a les 18:30h, es celebrarà el culte de la reforma de l'EEC, serà al nostre temple i la predicació estarà a càrrec de la pastora Antje Gramboe, de l'església de parla alemanya de Barcelona.

ESTUDI BÍBLIC

El proper dijous dia 10 d'octubre no hi haurà estudi bíblic perquè la nostra pastora serà Atenes.